

Geroepen om open deur te zijn Joh.10, 1-10

Goede mensen,

Aan veel vensters zien we momenteel affiches hangen met in grote letters: Opendeurdagen! Scholen zetten momenteel hun deuren wagenwijd open voor ouders op zoek naar de best geschikte school voor hun kind.

In het evangelie van vandaag komt het woordje 'deur' ook vier maal voor. En, we weten allemaal wat een deur is en hoe belangrijk die kan zijn. Je kan iemand langs een deur binnenlaten, maar je kan ook de deur voor iemand zijn neus dichtgooien. Je kan bij iemand de deur plat lopen, maar je kan ook met slaande deuren ruzie maken.

Een deur is een belangrijk symbool voor het leven: open of toe, onthalen of uitsluiten.

Ik ben heel blij dat er in onze drie kerken dagelijks opendeurdag is van 8 tot 18 uur, zelfs met het risico dat we al eens iets gepikt worden of er klein vandalisme gebeurt. Een kerkgebouw moet zoveel mogelijk open zijn, symbool van een gastvrije geloofsgemeenschap. Iedereen moet zich hier thuis voelen, jong of wat minder jong, arm of rijk, sterk gelovig of zoekend gelovig: een kerk moet een oase zijn waar iedereen tot rust kan komen en zich kan laven aan De Bron.

Wij zeggen nogal gemakkelijk dat de kerken geen volk meer trekken. Ik zou dat niet overdrijven. Ik heb het gevoel dat meer en meer jongeren én ouderen weer interesse tonen in alles wat met kerk en geloof te maken heeft. Ik zeg niet dat ze al direct de volle stap naar die kerk zetten, dat misschien niet, maar ze stellen er vragen over. En wie vragen stelt in zijn leven, die komt dichterbij een antwoord of bij Het Antwoord.

Waarom zeg ik dat allemaal? Wel, we zijn het jaarlijkse roepingenweekend. En roepingen, die zijn er niet zoveel meer op

vandaag. Of tenminste, God roept nog wel, maar er wordt minder en minder geantwoord met een totaal levensengagement. Dit jaar is er in ons bisdom slechts 1 priesterwijding en het is dan nog een jongere van allochtone afkomst. Misschien ook eens het overdenken waard. Wel, ik denk dat we met onze kerk en in ons persoonlijk christelijk leven eerst weer een cultuur van 'open deuren' moeten hanteren. De kerk komt nog te veel over als een instituut met regels en voorschriften en te weinig met een Blijde Boodschap. 'Kom en zie' zei Jezus tot enkele mensen die Hem wilden volgen en vragen stelden over zijn boodschap. Kom, en je zal zien dat het allemaal niet zo moeilijk is en het zin en vreugde brengt in uw leven, als je maar de stap durft te zetten.

Het wordt een cliché dit te zeggen, maar onze Paus getuigt in elk geval heel sterk van dergelijke openheid en gastvrijheid.

Volgend jaar is er weer een bisschoppensynode, nu rond het thema 'Geloof en jongeren'. En onmiddellijk heeft hij als voorbereiding weeral een vragenlijst op het internet gegooid waar jongeren online hun visie kunnen geven over de toekomst van geloof en kerk. Heel boeiend vind ik dat.

Jammer genoeg zijn er toch nog altijd enkele deuren binnen de kerk die gesloten blijven: het gehuwd priesterschap, de vrouw in de kerk als priester of diaken, enkele netelige ethische kwesties die daar maar blijven hangen. Maar ook dit alles wordt stilaan onder deze paus meer en meer bespreekbaar.

Goede mensen,

antwoord geven op de roepstem van God blijft een belangrijke uitdaging voor onze hedendaagse kerk. Geëngageerde leken doen dat natuurlijk ook door hun vrijwillige inzet, en we zijn hen daar heel dankbaar voor. Maar, hoe meer mensen getuigen van een eigen open, gastvrije en blijde levenshouding en vrijwillige inzet, hoe meer de kans bestaat dat meer jongeren ooit zullen zeggen: 'Jezus is voor mij de open deur die heel mijn leven bepaalt.'

